

[Handelsministeren]

Jeg skal dog ikke gå nærmere ind på disse tvivlsspørgsmål, for uanset detaljerne er jeg fortsat af den opfattelse, at denne tanke ikke lader sig realisere, og jeg kan oplyse forslagsstillerne om, at denne opfattelse også deles af Danmarks Nationalbank.

Jeg skal gerne med nogle bemærkninger forsøge at forklare, hvorfor min indstilling til denne tanke ikke har ændret sig siden mit svar i april måned.

Tanken om at gennemføre en særlig lempelse for visse specielle projekter, således at disse kunne finansieres af pengeinstitutterne, uanset hvor disse er beliggende i landet, med den virkning, at deres udlånskvota blev tilsvarende forhøjet, ser bort fra, at der ikke er tekniske muligheder for at vurdere, hvilke projekter bankerne under alle omstændigheder ville have finansieret under den gældende kreditramme. Risikoen for, at nettoforøgelsen af bankudlånene således reelt vil komme til at omfatte andre dele af landet, er derfor betydelig. Kreditaftalen er netop generelt udformet og går på de enkelte bankselskabers samlede engagementer.

Som jeg allerede i min besvarelse i april måned understregede, er pengeinstitutterne i meget væsentligt omfang landsomfattende, og der har netop i de områder, der her er tale om, fundet en væsentlig koncentration sted ved bankovertagelser og filialoprettelser. Alene i Nordjyllandsområdet har hovedbankerne eller større provinsbanker i de sidste 4 år overtaget 5 lokale banker, hvortil kommer de filialer, der er oprettet.

Jeg nævnte også ved den lejlighed, at de projekter, der iværksættes i disse områder, i meget betydeligt omfang gennemføres af landsomfattende virksomheder.

Jeg må således gentage, at det er mig ganske uklart, hvorledes man skulle kunne sikre, at de projekter, bankerne og sparekasserne måtte fremkomme med under denne ordning, og som jo måtte være særdeles vel underbyggede, ikke netop var projekter, som de ellers ville have finansieret også uden denne lempelse. Så vidt jeg kan se, vil det eneste, man kunne være helt sikker på at opnå, være, at det fastsatte kreditloft blev hævet med 100 mill. kr.

Jeg kan i øvrigt om de særlige egnsudviklingsområder, hvis det fortsat er dem, forslagsstillerne har haft i tankerne, anvende

nøjagtig de samme ord, som daværende handelsminister Lars P. Jensen benyttede den 9. marts 1966, da han i en lignende situation besvarede et spørgsmål fra hr. Chr. Madsen, et spørgsmål, der også drejede sig om kreditstramning og egnsudvikling. Jeg henviser til Folketingstidende 1965-66 sp. 3714 og beder om tilladelse til at citere den daværende handelsminister, der sagde:

„Den alt for høje arbejdsløshed, som har hersket i Nordjylland i denne vinter, skyldes næppe kreditstramningen, men snarere områdets særlige erhvervsstruktur.“

Bortset fra, at ledighedsprocenterne, som jo nu er stærkt på retur, ikke har været helt så høje i denne vinter som dengang, tror jeg, at situationen helt kan karakteriseres på samme måde, som min forgænger dengang gjorde det. Det er strukturproblemer og ikke specielt kreditstramningsproblemer, vi står over for i Nordjylland såvel som i de øvrige egnsudviklingsområder, og imod disse strukturproblemer har vi jo særlige foranstaltninger, foranstaltninger, som tilmed siden dengang er udbygget med den særlige investeringstilskudsordning og midlertidig med særlige skattefordele.

Hvis jeg igen må have lov til at citere min forgængers indlæg den 9. marts 1966, som jeg helt kan tilslutte mig, udtalte den daværende handelsminister:

„Den omstændighed, at der er adgang til at få en startkapital i en kapitalknap periode, kan vel snarere bevirke, at der blev gjort mere brug af egnsudviklingsloven end under andre forhold.“

I mit svar til hr. Poul Dalsager den 15. april fremhævede jeg den samme betragtning. Der er netop for egnsudviklingsområderne skabt særlige faciliteter gennem de garantier, der ydes efter egnsudviklingsloven, og som løfter netop de investeringsprojekter, der kan forbedre erhvervsstrukturen og dermed beskæftigelsesmulighederne i disse områder, op i en særlig høj klasse af kreditværdighed i konkurrencen om pengeinstitutternes udlånsmidler.

Hertil kommer, at belåningen af de projekter, som garanteres under egnsudviklingsloven, i meget væsentligt omfang finder sted hos andre institutter, som ikke er omfattet af kreditaftalen mellem Nationalbanken og pengeinstitutterne. Jeg skal herom